गुहचन्द्रो ऽपि भार्याया गृहद्वारे ऽभिलिख्य तं
मन्त्रं पुनश्चकार 'एवं सायं युक्तिं प्ररोचनीं । 124
गत्वा स तस्याः पश्यन्त्याः कयापि वरयोषिता
सह चक्रे समालापं रचितोदारमण्डनः । 125
तद् दृष्ट्वा 'एव तम् आहूय मन्त्रोन्मुद्रितया गिरा,
एषा का स्त्री 'इति पप्रच्छ सा सेर्ष्या दिव्यकन्यका । 126
असौ वराङ्गना बद्धभावा मय्य, अहम् अद्य च
एतद्गृहं व्रजामि 'इति प्रत्यवोचत् स तां मृषा । 127
ततः साचीकृतदृशा मुखेन वलितभ्रुणा
दृष्ट्वा विदार्य वामेन करेण तम् उवाच सा । 128
ङ्कं ज्ञातम् एतद्, अर्थो ऽयं वेशस्, तत्र च मा स्म गाः,
किं तया, माम् उपेहि त्वम्, अहं हि तव गेहिनी । 129
इत्य् उक्तः पुलकोत्कम्पः संक्षोभाकुलया तया
आविष्टया 'इव तन्मन्त्रधूतदुर्ग्रहया 'अपि सः । 130
प्रविश्य वासके सद्यस् तया 'एव समम् अन्वभूत्
मर्त्यो ऽपि दिव्यसंभोगम् असंस्पृष्टं मनोरथैः । 131
इत्थं तां प्राप्य सप्रेमां मन्त्रसिद्धिप्रसाधितां
त्यक्तदिव्यस्थितिं तस्थौ गुहचन्द्रो यथासुखं । 132

Digitized by Google